

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. X. Y.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2004, č. j. 14 Az 220/2003 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 6. 1. 2004, č. j. 14 Az 220/2003 - 28 odmítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2003, č. j. OAM-1368/VL-19-C10-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále bylo rozhodnuto o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že žalobce přes výzvu soudu neodstranil nedostatky žaloby a v řízení nelze pokračovat. Proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), řízení o žalobě odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též jen stěžovatel) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že usnesení krajského soudu mu bylo zasláno v českém jazyce a stěžovatel nerozuměl, co je po něm žádáno. Namítal, že má nárok na to, aby mu soud zasílal písemnosti s překlady v jeho rodném jazyce. Krajský soud zasláním svého usnesení bez překladu stěžovateli znemožnil porozumět obsahu tohoto usnesení a tak splnit své povinnosti v řízení. Stěžovatel dále požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 22. 3. 2005, č. j. 14 Az 220/2003 – 56 vyzval žalobce, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci. Dále vyzval žalobce k vyplnění připojeného formuláře – potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a k vrácení podepsanému soudu ve lhůtě jednoho měsíce. Současně poučil žalobce tak, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Uvedené usnesení bylo doručováno stěžovateli na adresu C., D. 15. Protože stěžovatel nebyl zastížen, byla zásilka uložena dne 12. 4. 2005 a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si tuto zásilku nevyzvedl a tato byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Na výše uvedeném usnesení byla vyznačena právní moc dnem 5. 4. 2005.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 12. 12. 2005 vrátil spis krajskému soudu s tím, že dosud nebylo rozhodnuto o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 19. 12. 2005, č. j. 14 Az 220/2003 – 59, nevyhověl návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a dále stěžovatele vyzval, aby si ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení zvolil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost doložil předložením plné moci. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o kasační stížnosti usnesením odmítne.

Poté byla věc předložena opětovně Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že stěžovatel není přes výzvu soudu zastoupen advokátem.

Z obsahu spisu bylo zjištěno, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 12. 2005, č. j. 14 Az 220/2003 – 59, bylo stěžovateli uloženo na poště C. dne 23. 12. 2005 poté, co stěžovatel nebyl zastížen poštovní doručovatelkou na adrese C., D. 15, kterou sdělil soudu jako adresu pro doručování podáním ze dne 30. 1. 2005. Uložení zásilky bylo stěžovateli oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedl a zásilka byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ústí nad Labem jako nevyžádaná.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné. Z výše uvedeného plyne, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 12. 2005, č. j. 14 Az 220/2003 – 59, které nebylo doručováno do vlastních rukou stěžovatele, je nutno považovat za doručené dnem 27. 12. 2005.

Ve spise se dále nachází (č. 1. 61a) plná moc ze dne 23. 1. 2006, podle níž stěžovatel zplnomocnil k vyřízení všech náležitostí týkajících se kasační stížnosti, prodloužení víza, vyzvednutí potvrzení o pokračování kasační stížnosti na Krajském soudě v Brně, podpisové právo, zastupování na cizinecké policii, Petra Hanzlíka, bytem Žitavská 97, Hrádek nad Nisou.

V databázi seznamu advokátů České advokátní komory bylo zjištěno, že advokát JUDr. Petr Hanzlík, se sídlem Na Hanspaulce 6, Praha 6, má od 1. 6. 1997 podle § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., pozastaven výkon advokacie. Jiný advokát tohoto jména nebyl v seznamu nalezen.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Na uvedeném závěru ničeho nemění ani výše uvedená stěžovatelem předložená plná moc, neboť tato neprokazuje, že je stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, ačkoliv o institutu povinného zastoupení pro řízení o kasační stížnosti advokátem byl stěžovatel opakovaně soudem poučen. Stěžovatel byl rovněž poučen o tom, že v případě nedoložení plné moci advokátu pro řízení o kasační stížnosti, soud řízení o kasační stížnosti usnesením odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití ustanovení § 120 s. ř. s.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v řízení o kasační stížnosti není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (viz. usnesení NSS ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19).

Se zřetelem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti brání jejímu vyřízení. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele uvedenými v kasační stížnosti, ani žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu